

Ἡ μετάλλαξη ἢ ἀλλιῶς ἡ οὐνιτοποίηση τοῦ Άγίου Όρους Άθω.

Τὸ στόμα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὁ μέγας τῶν ἔθνῶν Άπόστολος Παῦλος γράφει σὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή : «Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῆ ἀληθεία μὴ πείθεσθαι ;». Ὁ πρῶτος, μετὰ τὴν πτώση τῆς Βασιλεύουσας Κωνσταντινούπολης, τὸ 1453, Πατριάρχης τοῦ γένους Ὁρθοδόξων Ρωμηῶν, Γενάδιος Β΄ Σχολάριος, ἔγκαιρα, πρὶν τὴν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς ἄλωσης, προειδοποιῶσε καὶ καυτηρίαζε τὴν προδοσία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἡ ὁποία ἔλαβε, ἐπίσημα, ἀρχὴ μὲ τὴν ἀπόφαση καὶ συμφωνία τῆς ψευδοσυνόδου Φεράρας-Φλωρεντίας (1438-39) καὶ συντελέστηκε σὴν πράξη μὲ τὸ θεομίσητο «συλλείτουργο» ὀρθοδόξων καὶ παπικῶν στίς 12-12-1452 στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Άγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, στὸν «ὄφθαλμὸ τῆς Οἴκουμένης», σὴν Κωνσταντινούπολη.

Ὁ μαθητὴς τοῦ «Άτλαντα τῆς Ὁρθοδοξίας» Άγίου ἐπισκόπου Ἐφέσου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ἀνήρτησε, σὴν θύρα τοῦ μοναχικοῦ Κελλίου του, ἔγγραφο τοῦ ὁποίου τὸ κείμενο ἄρχιζε ὡς ἐξῆς : «Ὡ ἀνόητοι (Κωνσταντίνου) Πολῖτες....».

Σήμερα, οἱ ταπεινοὶ Άγιορεῖτες Κελλιῶτες Πατέρες, χωρὶς ἐνδιασμούς, μποροῦμε νὰ ποῦμε:

«Ὡ ἀπλοῖκοι, ἐκ τῶν γνωστῶν Άγιορειτῶν διοικούντων Μοναχῶν, ποιὸς μετάλλαξε τὸν νοῦν σας καὶ ἀντὶ νὰ περιφρουρεῖτε τὰ μεγάλα καὶ σωτηριώδη (τὴν Πίστη καὶ τὴν Παράδοση), παραδίδετε ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαῖα ὄπλα τῆς μάχης ἐναντίον τῶν «ἐφευρημάτων καινοτόμων ἀνθρώπων» (Μ.Βασίλειος). Τὸ ὄπλον αὐτὸ εἶναι τὸ Αὐτοδιοίκητον τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὅπου ὑπάρχει διοικητικὴ ἐξάρτηση, τὸ ἐξάρτημα ἀργὰ ἢ γρήγορα, μετὰ ἀπὸ πιέσεις καὶ διωγμούς, ἀφομοιώνεται στὸ φρόνημα καὶ σὴν πράξη μὲ τὴν Διοίκηση, ὅπως ὑποστηρίζει καὶ ὁ μέγας ὁμολογητὴς, ὁσῖος Θεόδωρος Στουδίτης : «Οἷον τὸ ἄρχον καὶ τὸ ἀρχόμενον πέφυκε γίνεσθαι», (Ρ.Γ.99, 16330).

Στὴν περίπτωση πού θὰ ἐπισημάνουμε κατωτέρω ἡ μετάλλαξη τοῦ φρονήματος τῶν «φιλοβαρθολομαϊκῶν» κυρίως μοναστηριακῶν μοναχῶν, ὀδηγεῖ βαθμιαῖα καὶ σταθερὰ στὸν ἐξουνιτισμὸ αὐτῶν καὶ κατὰ συνέπεια, φεῦ, σὴν οὐνιτοποίηση τοῦ Άγίου Όρους (Α.Ο.).

Τὸ ὁμολογοῦν, ἄλλωστε, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πρόθυμους αὐτοὺς μοναχοὺς, ἔξω ἀπὸ τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων τους, ὅτι θὰ συλλειτουργήσουν μὲ ὁποιοδήποτε τοὺς ὑποδείξει ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος.

Δυστυχῶς καὶ στὸ Α.Ο. ἀκολουθεῖται ἡ δοκιμασμένη δόλια τακτικὴ τοῦ σαλαμιοῦ, δηλαδὴ ἡ σταδιακὴ μετάβαση στὸν οὐνιτισμὸ.

Μὲ πρόφαση ὅτι «ὁ Πατριάρχης γνωρίζει αὐτὸ πού πράττει», πρῶτα κάμπτονται καὶ ἐκλείπουν οἱ ἀντιστάσεις καὶ μετὰ ναρκώνονται οἱ συνειδήσεις μὲ ἐνέσεις τύπου ἀπόλυτης καὶ ἀπροϋπόθετης ὑπακοῆς.

Υπάρχει ὅμως καὶ ἡ «ἀγία ἀνυπακοή» ἀπέναντι στοὺς Βέκκους, Καλέκες, Μεταξάκηδες, Ἀθηναγόρους, δηλαδὴ στοὺς Βαρθολομαῖους τῆς ἐποχῆς μας, γιὰ νὰ μὴν καταντήσουμε «νέα ἐποχή», «μεταπατερικότητας», «πολιτικῆς ὀρθότητας» καὶ «μετανεωτερικότητας», τούλάχιστον οἱ ψυχῆς τῶν ἀγνῶν πιστῶν, τῶν ἀδούλωντων, ἀπροσκύνητων ἀγωνιστῶν καὶ ὁμολογητῶν.

Άς μὴν μᾶς ξενίζει τὸ «ἀγία ἀνυπακοή» γιατί αὐτὸ σημαίνει τὸ «κρείττων ἐπαινετὸς πόλεμος εἰρήνης χωριζούσης Θεοῦ» τοῦ Άγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Επίσης και τὸ «*εἰ δὲ που τὴν εὐσέθειαν (δηλαδή τὴν πίστιν) παραβλαπτομένη ἴδοις, μὴ προτίμα τὴν ὁμόνοιαν τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ἴστασο γενναίως ἕως θανάτου*», τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (P.G.60, 609).

Μετὰ τὴν μετάλλαξη τοῦ φρονήματος κάποιων ἐκ τῶν διοικούντων Ἁγιορειτῶν μοναχῶν, εἰσάγεται τὸ πρότυπο τοῦ οἰκουμενιστικοῦ ἐργαστηρίου τῆς Οὐκρανίας, μὲ κατ' ἀρχὴν (καὶ ἔπεται συνέχεια....) χορήγηση τοῦ ἀρχαίου Κελλίου τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Φαλακροῦ, ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονὴ Παντοκράτορος, σὲ Οὐκρανοὺς τῆς σχισματο-αἰρετικῆς ψευδοεκκλησίας (μὴ ἀναγνωρισμένη ἀπὸ δέκα -10- Ὀρθόδοξες τοπικὲς Ἐκκλησίαις ἐν συνόλῳ δεκατεσσάρων-14-) τοῦ ἀχειροτόνητου, ἀνιέρου Ἐπιφάνιου Ντουμένκο. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ παραχώρηση τοῦ Κελλίου Φαλακροῦ, ἔγινε μετὰ ἀπὸ ἀπαίτηση τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Ἡ ἀνωτέρω ἐνέργεια τῆς Ἱ.Μ.Παντοκράτορος προσκρούει στὰ :

α) Ἄρθρο 5 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ Α.Ο., τὸ ὁποῖο ξεκάθαρα καθορίζει : «*Εἰς οὐδένα ἑτερόδοξο ἢ σχισματικὸ ἐπιτρέπεται ἢ Ἐν Ἁγίῳ Ὅρει ἐγκαταβίωσις*».

β) Ἄρθρο 105 τοῦ Ἑλληνικοῦ συντάγματος ποὺ νομοθετεῖ : «*Ἀπαγορεύεται νὰ ἐγκαταβιώνουν στὸ Ἅγιον Ὅρος ἑτερόδοξοι ἢ σχισματικοί*».

Ἦδη γιὰ τὸ Κελλί τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Φαλακροῦ, συστάθηκε «*Ἰδρυμα Φίλων Κυττάρου (sic) Ἁγίων Ἀρχαγγέλων στὸ Ἅγιον Ὅρος*» μὲ σκοπὸ, ὅπως ἀναρτήθηκε στὸ διαδίκτυο, «*νὰ ξαναχτίσουμε τὸ οὐκρανικὸ μας σπίτι στὸ Ἅγιον Ὅρος*» ! Ποτὲ στὴν ἱστορία δὲν ὑπῆρξε ἔθνικὸ κράτος μὲ τὸ ὄνομα Οὐκρανία, οὔτε ὑπάρχουν στὸ Α.Ο. διάφορα ἔθνικὰ σπίτια, παρὰ μόνο ἓνα «*ἔθνος ἅγιον*» (Πέτρ. Α'-Β',9), τὸ ὀρθόδοξο Χριστιανικὸ. Στὴ συνέχεια διαβάζουμε : «*τὸ κάνουμε αὐτὸ γιὰ νὰ ἔρθουν πολῖτες τῆς Οὐκρανίας, Οὐκρανοὶ στρατιῶτες καὶ προσκυνητὲς ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον σ' αὐτὸ τὸ κελλί γιὰ κάθαρση καὶ ἀποκατάσταση....εἰδικὲς προσευχὲς θὰ τελοῦνται γιὰ ὄσους πέθαναν ἐξ αἰτίας τῶν Ρώσων εἰσβολῶν*».

Μήπως μὲ τὴν λέξη «*στρατιῶτες*» ὑπονοεῖται ἐγκαθίδρυση ...στρατιωτικῆς βάσης (πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὅρους);

Ἀκόμη, ἐπίσης, δημιουργεῖται ὁ ἐξῆς προβληματισμὸς-ἀπορία : Οἱ Οὐκρανοὶ στρατιῶτες «*γιὰ νὰ καθαρισθοῦν*» πρέπει νὰ ἔρθουν στὸ Α.Ο. ; Δὲν ἀρκεῖ ὅλη ἡ Οὐκρανία μὲ τὰ πολλὰ προσκυνήματα ; Δὲν ὑπάρχουν στὴν χώρα αὐτὴ ἐξομολόγοι-πνευματικοὶ νὰ καθοδηγοῦν τοὺς πιστοὺς στὸ δρόμο τῆς μετανοίας καὶ τῆς κάθαρσης ;

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τόνισαν ὅτι : ὄχι ὁ τόπος, ἀλλὰ ὁ τρόπος (ὁ σύμφωνος μὲ τὴν σύνολη διδασκαλία τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας) καθαρίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ὁδηγεῖ στὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Ἡ κάθαρση εἶναι μακροχρόνια καὶ ἐπίπονη διαδικασία γιὰ τὴν ὁποία δὲν ἀρκεῖ ὁ ἐλάχιστος χρόνος ἐνὸς τυπικοῦ προσκυνήματος (ὅπου γῆς).

Τὸ προσκύνημα δὲν εἶναι οἰωνεῖ «*μαγικός*» τρόπος γιὰ κάθε νόσο καὶ ἀσθένεια.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ στρατιῶτες-πολεμιστὲς παρουσιάζουν εἰδικὰ προβλήματα ψυχολογίας καὶ νοοτροπίας, ὅπως, ἀναλγησία, σκλήρυνση χαρακτῆρα, ἀπώλεια νοήματος κανονικότητας, βίαια καὶ προκλητικὴ συμπεριφορὰ, τὴν ὁποία, ἀναπόφευκτα, θὰ μεταφέρουν στὸ Ἅγιον Ὅρος τῆς Ἱεραῆς ἡσυχίας καὶ τοῦ ἀπερίσπαστου πνευματικοῦ ἀγῶνα.

Μποροῦμε, βέβαια, νὰ ὑποθέσουμε ὅτι κάποιοι ἀπὸ τοὺς «*προσκυνητὲς*» θὰ δράσουν ὡς μυστικοὶ πράκτορες μὲ ράσα ἢ χωρὶς αὐτά, ὅπως ἔγινε τοὺς προηγούμενους αἰῶνες, μὲ ἔντονη προπαγάνδα στὰ πλαίσια τοῦ πανσλαβισμοῦ.

Μήπως αὐτὸ ἐπιδιώκουν νὰ προκαλέσουν στὸ Α.Ο. τὰ σκοτεινὰ κέντρα τῆς ἐξουσίας (ντόπια καὶ ξένα), γιὰ νὰ κλιμακώσουν καὶ νὰ ἐντείνουν τὴν ἀστυνόμηση τοῦ Α.Ο. μὲ συνέπεια τὴν φίμωση, τὴν τρομοκράτηση καὶ τὴν ὑποδούλωση τῶν ἀγωνιζομένων γιὰ τὴν Ἀλήθεια τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν ;

Θεωροῦμε χρήσιμο νὰ μεταφέρουμε πρόσφατο γεγονός, τὸ ὁποῖο ἀκούσαμε ἀπὸ αὐτόπτη μάρτυρα Ἁγιορείτη μοναχό, ποὺ συνέβη στὸν Πανίερο Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τοῦ Πρωτάτου σὲς Καρυὲς Α.Ο.

Συγκεκριμένα στις 18//31.3.2023, ημέρα Σάββατο, ομάδα κληρικών και λαϊκών από την Ουκρανία προσήλθε στο Ίερό Βήμα του Ναού του Πρωτάτου να προσκυνήσει την Έφέστια Εικόνα της Θεομήτορος «Άξιόν Έστιν», ή οποία είναι τοποθετημένη στο σύνθρονον, ὄπισθεν τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς.

Οἱ κληρικοί ἔφεραν ζωστικό χρώματος βύσσινου (ὡς παπικοί φράτορες) καὶ οἱ λαϊκοὶ κάτω ἀπὸ τὰ πανωφόρια τους, στρατιωτικὲς στολὲς «παραλλαγῆς».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προσκύνησης ἑνας λαϊκὸς Οὐκρανὸς μὲ στρατιωτικὴ στολή, ξεδίπλωσε μιὰ οὐκρανικὴ σημαία καὶ κάλυψε μ' αὐτὴν τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα «Άξιόν Έστιν». Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀπάδει πρὸς τὴν ιερότητα τοῦ τελουμένου προσκυνήματος. Κάποιος ἄλλος βιντεοσκοποῦσε τὴν ὅλη διαδικασία μὲ κινητὸ τηλέφωνο. Στὴν κατ' ἐπανάληψη παρατήρηση, παρευρεθέντος Ἑλληνα Ἁγιορείτη Μοναχοῦ ὅτι αὐτὸ ἀπαγορεύεται, μετὰ ἀπὸ μιὰ μικρὴ συστολή, συνέχισε ὡς νὰ μὴν ὑπῆρχε κανένα πρόβλημα. Τὸ ἀνωτέρω συμβὰν φανερώνει τὴν ἀνευλάβεια καὶ τὴν προπέτεια τῶν ἀνωτέρω Οὐκρανῶν, οἱ ὁποῖοι στηρίζονται καὶ ἀποθρασύνονται ἀπὸ τίς ἔκνομες ἐνέργειες τοῦ Φαναριώτικου Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ τοῦ «Δυτικοῦ κόσμου» τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς διαφθορᾶς.

Μὲ ἀφορμὴ τὰ ἀνωτέρω ἐκφράζουμε τὴν γνώμη ὅτι ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα «Άξιόν Έστιν» ἀρμόζει νὰ εἶναι τοποθετημένη σὲ προσκυνητᾶρι ἔξωθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, καθότι ἡ εἴσοδος ἐντὸς αὐτοῦ, ἀπαγορεύεται σ' ὅλους τοὺς μὴ ιερωμένους κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης, νομίζουμε ὅτι : ἀφοῦ ἀπαγορεύεται ἡ φωτογράφιση, κινηματογράφιση, βιντεοσκόπηση ἐντὸς κειμηλιακῶν χώρων (μουσείων, βιβλιοθηκῶν) καὶ εἰδικὰ ἐντὸς Ἱερῶν ναῶν, εἶναι πρέπον νὰ ἀπαγορεύεται ἡ κατοχὴ φωτογραφικῶν καὶ ἄλλων μηχανῶν λήψεως εἰκόνας ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου καὶ ὅλων τῶν Ἁγιορειτικῶν προσκυνημάτων, μέχρι τὴν περάτωση τῆς διαδικασίας τῆς προσκύνησης.

Ἐφιστοῦμε τὴν προσοχὴ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Α.Ο. καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἁγιωνύμου Πολιτείας ὅτι τὰ ὡς ἄνω ἀναρτηθέντα στὸ διαδίκτυο εἶναι προπαγανδιστικὴ κοινωνικὴ καὶ ἐθνικιστικὴ ρητορικὴ ἐνέργεια, ἡ ὁποία ὅταν ἐφαρμοστῆ στὴν πράξη, μὲ τὴν λειτουργία τοῦ ὑπόψη Κελλίου, θὰ δημιουργήσῃ πλεῖστα ὅσα προβλήματα : ὅπως σύγχυση, ταραχές, διαμάχες μεταξὺ ἐθνοτήτων καὶ κατ' ἐπέκταση σκοτεινὲς ἐπεμβάσεις δυνάμεων ἐκτὸς Α.Ο. καὶ Ἑλλάδας.

Μετὰ τὴν ἀπόκτηση Κελλίου ἀπὸ τοὺς οὐνιτίζοντες τοῦ ψευδοεπισκόπου Ἐπιφανίου, φυσικῶ τῶ λόγῳ, θὰ ἀπαιτήσουν (μὲ τὴν συνδρομὴ τοῦ ξένου παράγοντα) τὰ δικά τους «ἐθνικὰ σπίτια» στὸ Α.Ο. καὶ ἄλλες νέο-αὐτοκέφαλες ἐκκλησίες (π.χ. Σκόπια, κ. ἄ.).

Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Α.Ο. εἶναι ἀπαγορευτικὸς σ' αὐτὰ τὰ τεκταινόμενα. Τὸ ἄρθρο 184 τοῦ ἀνωτέρω Κ.Χ.Α.Ο. διαλαμβάνει : *«Πᾶσα προσηλυτιστικὴ καὶ προπαγανδιστικὴ ἐνέργεια, ἠθικὴ, θρησκευτικὴ, ἐκκλησιαστικὴ, κοινωνικὴ, ἐθνικιστικὴ οἰασδήποτε ἄλλης φύσεως τοιαύτη ἐν Ἁγίῳ Ὁρει, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐπὶ ποινὴ ἀπελάσεως».*

Μαζὶ μ' αὐτά, φυσικὴ συνέχεια, θὰ εἶναι οἱ συλλειτουργίες, οἱ συμπροσευχὲς μεταξὺ τῶν ἁγιορειτῶν καὶ τῶν οὐνιτιζόντων Οὐκρανῶν, οἱ ὁποῖοι ἤδη συλλειτουργοῦν καὶ συμπροσεύχονται ἀδεῶς καὶ ἀσυστόλως μὲ παπικούς, οὐνίτες, προτεστάντες, τόσο ἐντὸς τῆς Οὐκρανίας, ὅσο καὶ στὴ διασπορά. Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες προβλέπουν, γι' αὐτὲς τίς παράνομες ἐνέργειες, καθαίρεση γιὰ τοὺς κληρικούς καὶ ἀφορισμὸ γιὰ τοὺς λαϊκούς.

Δὲν συγκλονίζονται οἱ ἁγιορεῖτες μοναχοὶ ἀπὸ τὰ φοβερὰ αὐτὰ ἐπιτίμια ἢ μετέβησαν στὸ στάδιο ποῦ λέγεται ὅτι : *«οἱ Ἱεροὶ Κανόνες εἶναι ἀπαρχαιωμένα ἀνθρώπινα κατασκευάσματα ποῦ βρίθουν μὲ μισαλλοδοξίες καὶ ἀνοησίες (ὁ ἐκλιπὼν Θυατείρων Ἀθηνάγορας Κοκκινάκης) γι' αὐτὸ πρέπει νὰ καταργηθοῦν μὲ ἄλλους προσαρμοσμένους στὶς συνθῆκες τῆς σημερινῆς ἐποχῆς (δηλαδὴ τοῦ συγκρητισμοῦ, τοῦ διαχριστιανικοῦ καὶ διαθρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τοῦ λαϊκοῦ Οἰκουμενισμοῦ (ἐκ τῶν κάτω) μὲ συγχρωτισμούς, συμπροσευχὲς καὶ συλλειτουργίες».*

Αυτά διαλαλοῦσαν καὶ διαλαλοῦν Ἀρχιερεῖς ἀπὸ διάφορες τοπικὲς ἐκκλησίες καὶ τοῦ Φαναρίου καὶ αὐτὸς ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, ὁ καὶ πάπας τῆς Ἀνατολῆς.

Μήπως πρέπει νὰ «ἀπαλλαγῶμε ἀπὸ τίς Ἑλληνικὲς βλακεῖες», ὅπως προπαγανδίζει ἡ Δύση, μὲ συγγράμματα μετὰ τὸ ὀριστικὸ σχίσμα τοῦ 1054 ;

Βέβαια οἱ οὐρανομήκεις βλακεῖες καὶ τὰ συγερὰ ἐγκλήματα τῆς Ρώμης καὶ γενικότερα τῆς ἐκφραγευμένης Δύσης εἶναι πολλὰ καὶ ἀνομολόγητα.

Κάποια ἀπ'αὐτὰ εἶναι : τὰ συγχωροχάρτια, τὸ καθαρτήριο πῦρ, ἡ ἱερὰ ἐξέταση καὶ οἱ ληστρικὲς ἐπιχειρήσεις, οἱ κατ' εὐφημισμὸν ὀνομαζόμενες σταυροφορίες.

Πρὸς τούτοις, εἶναι ἡ κατάληψη καὶ κατοχὴ τῆς Κωνσταντινούπολης (1204-1261) καὶ μεγάλου τμήματος τῆς Ρωμανίας μὲ ἀνείπτωτες βιαιοπραγίες καὶ βαρβαρότητες, ἀρπαγές, δηώσεις, λεηλασίες, φόνους, βιασμούς (σχεδὸν ὅλου τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ τῆς Πόλης κατὰ τὸν ἱστορικὸ συγγραφέα καὶ νομικὸ Ἔντουϊν Πήαρς).

Νὰ προστεθῆ ἡ βεβήλωση καὶ σύληση τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ναῶν καὶ μοναστηριῶν.

Ὁ κατάλογος εἶναι μακρὺς καὶ φθάνει ὡς τίς μέρες μας μὲ τὴν παπικὴ ρομφαία νὰ σουβλίζη συνεχῶς τὴν χιλιοματωμένη Ρωμησοῦνη.

Ἐπίσης, ὁ παπισμὸς μὲ τίς Α' (1870) καὶ Β' (1962-63) Βατικάνειες συνόδους κατοχύρωσε δογματικὰ τὰ **τεραστίας παράνοιας δόγματα τοῦ ἀλαθήτου καὶ τοῦ πρωτείου παγκόσμιας ἐξουσίας**, ἀνακηρύττοντας, ἔτσι, τὸν πάπα ἰσόθεο καὶ ὑπέρθεο, «*Vicarius Christi*» καὶ παραγκωνίζοντας τὸν Θεάνθρωπο Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶπε : «*Ἴδου ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.*», (Ματθ.ΚΗ', 20).

Ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ Χριστὸς παρὼν καὶ ἐνεργῶν (δηλαδὴ πανταχοῦ) εἶναι ὑπέρτατη βλασφημία νὰ προβάλλεται ἄνθρωπος ὡς *Vicarius Christi* (ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ Χριστοῦ).

Μετὰ τὰ ὡς ἄνω, ἐν συντόμῳ ἐπισημανθέντα, προκύπτει τὸ ἐναγώνιο ἐρώτημα :

Τί προτιθέμεθα νὰ πράξουμε, οἱ Ἀγιορεῖτες Μοναχοί, ὥστε ἡ ζωὴ στὸ Ἅγιον Ὄρος Ἄθω νὰ ἔχη συνέχεια καὶ συνέπεια καὶ νὰ ἐκπληρώνεται ἡ ἀποστολὴ του, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν σωτηρία τῶν ἐγκαταβιούντων σ' αὐτὸ καὶ τὴν μαρτυρία τῆς Ἀλήθειας τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως καὶ Ζωῆς σ' ὅλο τὸν κόσμος;

Ἡ καινούργια ἀρχὴ γιὰ τὴν πορεία στὸ δρόμο τῆς συνέχειας καὶ τῆς συνέπειας, ἀρμόζει στὸ μοναχικὸ σχῆμα νὰ **ΜΗΝ συμμετέχουμε στὰ γεωπολιτικοθησκευτικὰ σχέδια (κομματικοποιημένες διενέξεις) τῶν πονηρῶν τῆς παγκοσμιοποίησης** καὶ ἡ ἐντατικοποίησις τοῦ ἐν Χριστῷ ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἀρχὴ ἔχει τὴν μετάνοια ἐκάστου καὶ ἀδιάλειπτη διάρκεια μέχρι τὸ τέλος τῆς ἐπίγειας διαδρομῆς του.

***Φύλακες ἀγρυπνεῖτε, ἀντιστέκεστε καὶ προσεύχεσθε
καὶ ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
μὲ τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου Ἐφόρου τοῦ Ἀγιωνύμου Ὄρους,
μεθ' ἡμῶν.***

Ἀμήν.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΕΣ ΚΕΛΛΙΩΤΕΣ ΠΑΤΕΡΕΣ